

Skärtorsdagens kvällsmässa 2018

Allt i kristendomen kretsar kring Guds kärlek. Denna högtidliga liturgi vill hjälpa oss att bli mer och mer öppna för Guds kärlek, som vi får ta emot på ett så genomgripande sätt i eukaristin, så att vi förvandlas av den och mer och mer kan ge den vidare. ”Låt oss ur detta sakrament få liv och kraft, så att vi fullkomnas i kärleken”, bad vi i dagens kollektbön. Hela Jesu liv och budskap är inriktade på att förmedla denna kärlek till oss. Hela vårt liv går ut på att fullkomnas i denna kärlek, så att vi kan förhålliga honom genom att sprida hans kärlek till dem som behöver den allra mest. Det finns ett oupplösligt band mellan eukaristins instiftande och fottvagningen i denna liturgi på skärtorsdagens kväll. Det hjälper oss alla att se det djupare sammanhanget i vårt liv mellan liturgin och kärleken till nästan. I denna mässa blir detta yttersta tecken på självutgivande, tjänande kärlek som fottvagningen är till liturgi. Det finns en djup och oupplöslig enhet i vårt liv som kristna. Liturgin fortsätter under annan form när vi lämnar kyrkan efter mässan. Vi sänds ut för att tvätta trötta fötter, för att offra oss för dem som behöver vår hjälp. När vi tar emot Jesus i hans fulla verklighet i eukaristin, får vi också del av hans hjärtas fullkomliga kärlek för att i vår tur förmedla den till dem vi möter.

”Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort med er” (Joh 13:15), säger Jesus när han tvättat sina lärjungars fötter. Vi är alla kallade att efterfölja Jesus i hans kärlek till det yttersta. Men för att kunna leva så, behöver vi den näring vi får i eukaristin. Utan denna föda och reskost för vår resa genom livet, blir det svårt, ja, omöjligt att hålla ut i denna ständigt självutgivande tjänst. Utan eukaristin riskerar kärleken att torka ut och fördunsta. Därför är det så viktigt att vi verkligen tar emot Jesus med hela vårt hjärta och låter hans eukaristiska kärlek rena oss inifrån. När vi tar emot eukaristin blir vårt hjärta renat för att uppfyllas av Jesu kärlek. Vi skulle kunna tala också om ”hjärttvagning”. Det blir då en förutsättning för att vi skall kunna efterfölja Jesus i hans fottvagning. Den inre skatt vi får ta emot i eukaristin, Jesu fullkomliga kärlek, måste sedan leda fram till de yttre kärleksgärningar som vi får göra i Jesu namn och på hans uppdrag. Jesus förväntar sig det av oss. Han bönar och ber oss om att göra det som han gjorde. Vi är hans utsträckta hand till den värld som hungrar och törstar efter kärlek och barmhärtighet.

Eukaristin är ”den gåva som förenar kyrkan i kärlekens gemenskap” så bad vi också i dagens kollektbön, som verkligen är ett slags kompendium om eukaristins teologi. Kyrkan föds så att säga ur eukaristin. Vi blir Kyrka när vi firar eukaristi. Vi binds samman av Jesu kärlek, som strömmar över oss genom det utgjutna blodet och det brutna brödet. Kristi fullkomliga offer på Golgota blir sakramentalt närvarande under brödets och vinets gestalter för att ge oss liv, nytt och evigt liv.

Det är ”det nya förbundets eviga offer”, som det heter i denna innehållsrika kollektbön. Jesus har instiftat detta nya och eviga förbund, vars konturer blir allt tydligare under loppet av det gamla förbundets historia och sedan fulländas när Jesus utger sig själv på korset. Allt detta får vi del av i eukaristin, för att sedan dela med oss av det genom fottvagningen. Liturgin föder kärlekens gärningar. Liturgin inspirerar och motiverar oss att göra det som Jesus gjorde. Mer och mer kan vi leva oss in i detta heliga samband mellan liturgi och kärleksgärningar, eftersom den största av alla kärleksgärningar, Kristi offer på Golgota, blir sakramentalt närvarande i mässans offerhandling.

Eukaristin är ”den måltid Kristus instiftade kvällen före sitt lidande” heter det i detta sista citat från dagens kollektbön. Innan Jesus ger sitt liv för oss, vill han ge oss all sin kärlek som ett heligt arv i denna heliga måltid som hans instiftat för vår frälsnings skull. Vi är kallade att bli allt mer fullkomnade i hans kärlek. Varje gång vi tar emot eukaristin kan vi växa in ännu mer i denna kärlek. Det finns alltid mer att hämta här. Det finns oändligt mycket mer för oss att få, om vi bara har denna mottagningsförmåga och längtan att växa in mer och mer i föreningen med Jesus. Om vi ibland känner oss tomma och tycker allt är torrt och lite tråkigt, då är det just för att vår tomhet skall kunna uppfyllas ännu mer av det överflöd av nåd och kärlek som Jesus vill överösa oss med. Det sker inte på känslornas plan utan på den djupnivå, som finns inom oss där vi lever i trons, hoppets och kärlekens kraft. Genom eukaristin kan vi bli mer och mer hemtama på den nivån. Där samlar vi sedan kraft för att kunna dela med oss av de skatter vi får i eukaristin. Det är så många som väntar på oss för att få del av Guds kärlek och godhet. Vi får inte göra dem besvikna. Genom eukaristin har vi fått ett stort inre förråd av kärlek. Ju mer vi delar ut denna Guds kärlek som han har gett oss del av, desto mer förräntar sig och växer också vår egen skatt.

På skärtorsdagen begrundar vi också det sakrament, som det vigda ämbetet är. Jesus gör sina lärjungar till präster i det nya och eviga förbundet. De får göra det han gjorde vid den sista måltiden. De får fira hans offer varje gång de firar mässan. De blir eukaristins tjänare och därmed också det heliga gudsfolkets tjänare. De får i hans person frambära mässan för levande och döda. De får nära Guds heliga folk med eukaristins evighetsföda. I kväll tackar vi Gud också för prästerna, som han insatt för att fira eukaristin. Utan dem ingen mäsas, ingen eukaristi. I vår tid saknas ofta de präster som behövs, därför är det också så viktigt att be skördens Herre att han sänder arbetare till sin skörd, ja, att han helgar sina präster mer och mer. Vi kan aldrig tacka Gud tillräckligt mycket för allt vad han ger oss, men vi får göra det så gott vi kan varje gång vi får fira eukaristin.

